

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

३९९ (७७८)

ग्रंथ नाम

चरित बखर

विषय

म० गद्य

(1)

नवर २२
१ ॥ श्रीगुरुभ्यां ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगुरुस्वत्येनमः श्रीविधिवान्तिनेनमः
॥ श्रीमत्सिता रामचंद्राय नमः ॥ श्रीमत्सिद्धेश्वरसद्गुरुना
॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ आविष्कृतमस्तु ॥ श्रीमत्सद्गुरुसिद्धेश्वरमाहारा
॥ जयाचे चरित्रं जन्मप्रभृति समाधिपर्यंतं जाहोले ते पठण
॥ ॥ ॥ नवश्रवण करुण अर्पण उद्धार वा आसे ईच्छिणार
॥ सिद्धमंडलियाचे पुनः श्रीरामचंद्रपंडितबाबा महाराज
॥ यांसि कर विरक्षे श्रीसिद्धेश्वरसद्गुरुवाक्य युग
॥ ईआधर्म निरास करुण करुण पना प्रणेन कर्म उपा
॥ जातान या उद्धार या उद्धार करुण जग उद्धार या को
॥ ॥ त्या तत्कात कोणते नमई आवतार ले आणिया कल युग
॥ त आवतार धरुत कसिं कसिं वरिचे केलिं वसि वरु प्रपति
॥ कर विरचे राजे या नवरु पाकु होउन त्यास सहवास रेउ
॥ न त्याचे अनुचा पराभव करुन सर्व अरि ह्ये निवारण करु
॥ न संतति रेउन राज्य कारभार करि त आसता त्याचे हातुन
॥ सेवा देउन त्यांत परमार्थ सांगे न संतति करुन त्यांत
॥ उद्धार कल ले त्या अंगै रेकथा श्रवणा चिउलें गवृत्त जा

नम्राथनेकेत्यावरुनत्याणिबोव्याबधकाहिंच
सोपानेवर्णनकेलेतथापित्यासिष्यमंडकीचिचैसि
॥ नहोउनुपुहात्याणिश्रीगुरुचंचरित्रविस्तारपुर्वकवर्णन
॥ कप्याविषईत्याचेपुनश्रीकछपंडितबापुमाहारांजया
॥ जपासिंविनतिकेत्यावरुनत्याणिश्रीगुरुचिचरित्रेअ
॥ नंतल्याचाओतमलालगोनसर्वचरित्राचेवर्णनकसे
॥ होईलिसर्वचरित्राचिमाहिततरिंकोठुनपरंतुकाहिका
हेचरित्रेअबलोकरुनकेलिवश्रवणकेलितियथामति
वर्णनतथापिकरितआसिआशाकरुनआमछिराने
॥ त्याणिहिचरित्रवर्णनकेलेतथापितेंसंस्तुतमास्तुतमी
॥ श्रीतआज्ञजनसक्यावेवर्णनत्याचापुनमीश्रीनि
॥ वासंपंडितरावजिमाहारांजयासिसिष्यमंडळियाणि
॥ आणखि श्रीचंचरित्रआज्ञजनोधारार्थमास्तुतबस्वरस
॥ पैकरुनवर्णनकरोवेंह्मणोनविनंतिकेलिआशाश्रीउ
॥ रुचाचरित्रसमुद्रआगधत्याचापारजोत्प्रासमानवा
॥ सत्वागुनसंपुर्णवर्णनकप्याचेंसामर्थ्यकोठुनतथापि
॥ काहितरिंश्रीगुरुचरित्रवर्णनकरोवेंह्मणोनमलाहिई

॥ छा होउ न त्याच रिम वर्णनाचे मज लों मर्थ्या ता दिवादि
 ॥ श्रीगुरुचे च ध्यान न मन प्रार्थना करितो ते स्वकृतं केलें
 ॥ जो ॥ श्रीतजन सुखदाता मागत
 ॥ देतसे विमल हृदय त्या तें किट भृंग तसे जो ॥ आठउ निपटणा
 ॥ वेस जीदानंद डोहि क्षण उ निमृति माझी तसे ही कीजो हि ॥ १
 ॥ त्या सिधरा जान मुनि स्वभावे तत्कृति माते दृढा विभावे म
 ॥ गुनि वृणु जन वाणि रते त्या यो धारिक था मताते २ श्रीयंक
 ॥ टका श्रय बाबरे ते जेथे गुन न मन बाबरे ते ॥ श्रीभैरवाचा आव
 ॥ तार जो की स्वसेधने ईछित देत लोकी १ माध्यान दिनी याजु
 ॥ चक मरसार संधा दु निमान विने आसार ओषण पुरि प्रार्थने
 ॥ राय जीते आभ्यस्त जेणे ॥ श्रय जो जे २ हाद क्रिया साधु
 ॥ निराज योगी सिधरा वले का सि पु सि योगि तेथे निआले न हा
 ॥ रि पुरि ला आभ्यासिले ध्यान उपासने ला ३ आभ्यास योगे
 ॥ परि पुण जाले संहारि लिभत सुदुःख जाले तेथे जना तारुनि
 ॥ राय जि सिन माव या जाति पुनः स्वदेसि ४ तह रीने स्वात्म
 ॥ सुखानुयोगे ताहात्म्य जाले उभयास योगे जाउ निदेसि
 ॥ जन निस्त्रिये लाचे उ निआले न हा रि पुरि ला ५ उपा
 ॥ सना कर्म सुभक्ति मार्ग हाउ नितेथे बहु भक्त चांगे ॥ सु
 ॥ ज्ञान बोधे किंति ते सुमुक्षु उ धरिले तृप्तिय ले बुभुक्षु ६

॥ जे राजासुसु विग्रहाला स्वमात हाउनि उपासने
 ॥ सांगुनि साभिध्यासु स्वासत्याला हेउनि सच्चिदु
 ॥ खसपकेला ७ रुपेजेष्ट बाबा माहा राजयाते दिले स्वास
 ॥ योगा माहापंडिताते राकिं निदितना मितिराजयोगिस
 ॥ माधिसन जोले माहा राजयोगि ८ या श्री वासेर चिच्या
 ॥ विजी आ श्री आष्टकांते पठतां पवित्रा जाउनि पापेउपजे
 ॥ तभक्ति श्रीसुदुरदेखिल्या समुक्ति ९ या आष्टकाने
 ॥ करितां सुतिते चरित्र लेखा विषई मति ते स्फुटि दिलि
 ॥ सुदुर राजया ने रागुपयजे वयजिन या ने १० जाच्यास
 ॥ ऐमुकावका होते रागुपयजे वयजिन या ने १० जाच्यास
 ॥ चीनमितो पाहंप कजा १२ श्रीगुजयति
 ॥ आसि मार्थनी करितां चंद्रय नमस्का स्थितं श्रीसुदुर
 ॥ निग्राकृत भाषेने बखारु पेकरुन आपले चरित्र वर्णने
 ॥ कणे विषई मति सप्तरण के लिल्या वरुन हे चरित्र पठण
 ॥ श्रवण करुन सर्वजिन उधरावेत यतदर्थ पु विने वाव्या
 ॥ बध्वक आय विध आसे केले छेदा निहि यथ आवळे
 ॥ कम करुन याचा आशय वर्णन करुन सिध्या नि केलेला
 ॥ मश्ना चिं उत्तरे यथाम विसांग तरुसि क चरित्र लिहितों
 ॥ ते श्रीगोच्या उत्तरतिराचे गार्देव गिरिस्थान मोटा

॥ पाहा डि परवत आहे त्या परवतास दौलताबाद हिचा दि
 ॥ लाहणतात त्या खोळिं दौलताबाद म्हणोन मोठे दो
 ॥ रलिपेट हि आहे त्याचे उतर दिशे सयक पोजन म्हणजे
 ॥ चार कोसो वरवारा ज्योति लिंगी लील घुसणे श्वरस
 ॥ णोन माहादेव लीग ज्यात आहे आसे वेरक म्हणोन शे
 ॥ भ आहे त्याच्या उतरेस आठ कोशा वरबाबरे म्हणो
 ॥ नगावे आहे तेथे राहणार आठुंर खुलंब रिनामरो
 ॥ न परगण्याच्या जोतिष पणचे रत्तिवान रुखा नि
 ॥ गोत्रो लभ्य जुर्वे दिवस नो मक वेद शास्त्र संपन्न राम
 ॥ भटबावा म्हणोन माहा मसिष्टा म्हणजे ते ते श्मान सं
 ॥ ध्यादित पानुष्टान वरु मे आचरण करून निष्काम पणें ई
 ॥ श्वराच्य न करून पुण्याचरणाने एक श्लेष करणार त्याचि
 ॥ स्त्रिसौभाग्यवति गेदा वरिभारि माहापति वता तिहिंस
 ॥ विकाळ श्रीमैव पुजन भजनात निमग्न होतिया सयक
 ॥ पुत्र हर भटजी म्हणोन होते त्यास चरिठ उन आपण उ
 ॥ भयतानि आनुष्टान करावे म्हणोन तेथुन निघोन हा
 ॥ बराचे राज्यांत पश्चिमेस मुद्राचे काठि श्रीहारि हा
 ॥ रेश्वर म्हणोन स्वयंभुस्थान फार आपुर्व आहे तेथे उ

(५)

- ॥ नयतां जाउन राम भटजी याणि निराहार करन ब्रह्मतप
॥ आचरिले व त्याचि स्त्रिसौ भाग्यवति गोदावरि बाईयाणि
॥ प्रातः काळि उगेने ते थिल हरिहारे श्वरच्या मागिल बाजु
॥ विश्वी भैरवाचे पुजन जप प्ररक्षणादि ब्रह्मतप आचरिले
॥ तेथे निष्कामपणाने उभयता निबारा वर्षतप आचरिले आ
॥ सतां तिसे वा पाहुन श्वर भैरव नाथ प्रसन्न होउन रोवे चा
॥ प्रत्युपकार करावा सणेन विचार करूं लागला तेलां प्रत्यु
॥ पकारार्थ देण्या योग्य पदार्थ नाहिं मग पुनर्वें करन या रोवे
॥ च्या ऋणास केंद्रावे आसा भैरव नाथ याणि निश्चय करुन का
॥ नकाव्यागेना विचारें स्वस्त्येन आरुणोदईसौ भाग्य
॥ वति गोदावरि बाईचे लप्रिये उभयता ते तुं स्याउद रिमिज नम
॥ घेतों सिधेश्वर आतेना सनामाभिधाने वतुन लाया जा
॥ नुष्टानोचक ब्रह्मतप आतास मासिक करुन आपले प
॥ तिसहवतमान घरास जावें आसे सागेन तो गोसाविआ
॥ दृश्य जाव्यावर तिज्या गृते होउन पाहतितों सन्नीध कोणी
॥ नाहिं मग मोठ्या आनंदाने तो स्वमित्रा भैरव प्रसाद रूप दृष्ट
॥ त आपले पति राम भटयांस निवेदन करुन आज्ञे प्रमाणे
॥ आनुष्ठान समाप्त करुन संगतार्थ बाळग संतर्पणादिकरु
॥ न आनंद युक्त आपले गंगास उभयतां हि जाले नंतर काहिं

- ॥ दिवसानि लाग लिच सौ भाग्यवति गोदावरि वाईसग भईसं भव
 ॥ आला ते समईग भईजे होके चितक्षेण सुलक्षण जासे कीं श्री हा
 ॥ रिचरणा पिते निमल्य तु कसिदक भक्षण कराविंत वति धर्मा
 ॥ ज्ञान करावे वफा मुळा दिभक्षण करून निराहार करावे त आ
 ॥ निग्रह प्रपंच काहिन सुचतां श्रीदेवा लयांत जाऊ नय को तस्य
 ॥ निवसुन श्रीहारिचे ध्यान करित आसावे आसे पुण्य कर्माचे
 ॥ योगांत नउ मास आति कमण जाले आसतां शेके १५०० वा
 ॥ लिवाहन शक प्रमोदिसं वछरांतरगत वसंत ऋतुचे गई
 ॥ चैत्र शुद्ध पक्षा श्रीराम नवमी दिवस पुनवसु नक्षत्र आतिगं
 ॥ उद्योग तैतिळ कर्ण मिथुन लगेत राहिन वगह आनंद क आ
 ॥ सतां माध्यान समईउत्तम आनि मरुति पूर्व दिशे ससुर्ग
 ॥ प्रगट होतो तसा तेजः प्रज्वाली निजावतार घेवेल त्या समई
 ॥ सर्वलोका सबोला उतरा मभय निपाणि पुत्रा वण विधि वा
 ॥ यथाशास्त्र संस्कार करून भोल्या सगे प्रदान दिवहुत
 ॥ धर्म करून आप आप ठेवरा समो ग्यास कारा ने पाठ विले
 ॥ तसे चपांच वेदिवसि पंचमी पुजन वसाहे वेदिवसि वलि
 ॥ पुजन करून करून आनंद युक्त रात्रौ ज्यायण करून प्रातः
 ॥ काळ पर्यंत श्रीहारि नाम स्मरणंतरा त्रिघाल विल्यानंतर
 ॥ बारा वेदिवसि यथाविधि नाम कर्ण संस्कार करून सुवासिनि

(5)

॥ स्त्रिया जमउन् दृष्टं ता तिल आ जे प्रमाणे सिद्धे श्वर मणे
॥ नना मा मिधान ठे बिले नंतर बाक पणि निच या चिं प थि आ चर
॥ णा चित्त क्षणे आ सिंकीं मा तो श्री सु दु ध ब हु त हो ते मणे न
॥ त्या णि दु सरे मु ला स स्त न पा न कर वा वे उ चि स्त न ने न चे तां
॥ रो द न करा वे म ग तो च स्त न प्र क्षा क ण क र न पा न वि ला स
॥ ण जे स्त न पा न करा वे आ णि दु स रि या मु ला ब रा ब र वा क
॥ क्रि डो द रि त्व न क रि तां मा तो श्री ब रा ब र दे वा हि द र्श ना
॥ स जा णे चि व पु रा ण कि र्ति न भ ज न आ दि क र न भ ग व डु णा
॥ नु वा द श्र व ण क ण्य वि फा र उ कं ठा व त्या प्र मा णे हि क रि
॥ त आ सा वे त या स या चे पा डि व रि त ज ते त्या पांच भ ण
॥ नि हो त्या त्या ज ब रा ब र रि ना य म णि आ पु ण से व न आ
॥ स तां या भ गि वि नी म न ला न व रा चां ग ला मि का म णे न
॥ बा ला वे त्या व र बा र्हि ज ला न त्या म ने द या न रू प चां ग ला
॥ न व रा मि के ल आ सें सह ज बो ला वे त्या प्र मा णे या चे मे ण
॥ द या न रू प पांच ज णि स हि न वे र चां ग ले संप भ मि का ले व
॥ रे व क त आ स तां सह ज जि जि भा ष णे बो ला वि त त्या प्र मा
॥ णे लो का स द स व ले य त आ सा वे त आ सि बा क प णि च रि
॥ धा च र ण हो त आ स तां व डि ला नि पं च म व विं रि त बंध क र न
॥ लो ग लि च वि वा ह हि के ला नं त र स र्व का क मा ता पि त्या चे

- ॥ आसनरूपगगुनग्रहकल्याणेगईकाहियेकलक्षणनेनितांनि
 ॥ वांतदेवालययादिस्यनपाहुनतेथेजाउनयेकांतिध्यानस्तवसा
 ॥ विंतेहावडिलबंधुआदिकरुनआपजगानिआपणरनिवान
 ॥ यजमानचेआर्जवकरुनधनधान्यादिसंपादनकरावितवजा
 ॥ ध्ययनादिकरुनलौकिकसंपादनकरुनरागोहेनकरितोतु
 ॥ सिंउगेचेदेवालययादिस्यनातजाउनध्यानकरितवसतोया
 ॥ योगनेस्वकुरुवाचेपोषणकसेहोईलआससांगतआसतात्री
 ॥ सिधेश्वरयागियामनुष्ययेजमानआर्जवकेल्यानेहेआसांस
 ॥ कायदेणारआमियाआत्मपमानवाचेआर्जवकधिकरणरेना
 ॥ हितरिजोश्रीरामसवेतिमनेलोकायायजमानसर्वजगचेप्रति
 ॥ पाकणकरितयाजगातिलआसितासतांआमचियेकव्याचिच
 ॥ तोउपशक रितिकायतरित्यानयेजमानसआर्जविलेखण
 ॥ जेतोआपलेकुडुबासपुनआव्यातहिदयावयजोगेयाचेदे
 ॥ णेआहेतेहात्यायजमानचेआर्जविकरणारआसेउत्तरसां
 ॥ गतआसावेनंतरवडिलानिवेदाध्ययनकरणससांगितलेवर
 ॥ नतेधुननिघेआध्ययनार्थमाहानगरीप्रणजेऔरंगाबादशहरा
 ॥ सआलेतेथेकांहिदिवसआध्ययनकरितराहिलेआसतांआक
 ॥ स्मातमोटेसुपुसुश्रीआंमृतरावयांविगांठपेडानत्यांनगुरुउ
 ॥ पदेशचेतलायाआवतारियांसउपदेशाचेकारणनाहिंपरंतु
 ॥ जसेश्रीरामकछादिआवताराचेठाईविसिष्टसंहिपनाहियु

- ॥ केले तसच गुस्वाचुन मुक्ति नाहि आसे लोका नुग्रहार्थीणि
 ॥ हि उपदेष्टा घेउन मागरी ख विला नंतर प्रथम स्त्रि मूयुपा
 ॥ वलिते हा आश्रम रहित राहुन ये सगुन बडिला निद्रि ति
 ॥ य विवाह करण्या करिते तेथुन बाब्याहुन आकरा कोरा
 ॥ वरसुर लिखणो नगाव ओहल्यागं वचे पाटिल पणाचे रति
 ॥ वानगंगाधर पंत या चि स्त्रि सौभाग्य वति आनंदि बाईया
 ॥ चिकन्या वधुने मस्त करुन मोठ्या सत्कार भाने लग्न सोहळा
 ॥ करुन विवाह केला मग श्री सिधेश्वर काष्ठ दिवस घटिजा
 ॥ सत्तारा मभये जि स्वर्ग स्थि जाले तं स येक वर्ष पयंत ग्रहिंच
 ॥ राहुन विध्युक्त औधे दिवस न राखे आधां जु पुन धर्मसि
 ॥ योग्य आच्य दिले मग तय स्व दिवस नान्या उपद्रवाने भा
 ॥ न संधे स विप्र होउला गले ते हा ठि त निजाउन निवांत
 ॥ पणेश्वरान संध्या करी व आसे मग जे येत तेथुन निघाले
 ॥ परंतु श्री आमृत रायजी पासि जाउन आसास भान संध्या
 ॥ करणे स आपले सारखे साधु जन आसतिले ते निवेधिसु
 ॥ कसांग वेषणोन विनंति के ल्या वरुन श्री रायजी या नि श्री
 ॥ कासि क्षेभा सारखे स्थ कदु सरे नाहि तेथे श्री आदितानंद
 ॥ मृणोन स्वामी आहेत ते व आसि येकरुपच आहेत त्या जण
 ॥ सि तु सिं जाउन राहावे मृणजे तुमचे सर्व मनोरथ पूर्ण होवि

॥ तज्जाले जेकून श्री सिधेश्वर या गितेन आपण ये करुण करुण हाभा
 ॥ वमला आसा पिळा पाहिजे मणोन विनंति केळी त्या वर रायजी
 ॥ याणि गुरुना किका परंपरा गत वणि लिति प्रथम श्री आदिना
 ॥ रायण विछु सचि गुरु त्याचे सिष्य भंम देव त्याचे सिष्य सनकादि
 ॥ कल्याच सिष्य नारद मुनि त्याचे सिष्य वेद व्यास त्याचे सिष्य
 ॥ शुक्राचार्य त्या पासुन नासिक क्षेत्रांत आसणारे पुर्णानंद स्वामी
 ॥ मी या सिखाक्षं त उपदेशा जोला त्याचे सिष्य ज्ञानानंद स्वामी
 ॥ व आद्वैतानंद स्वामी त्या तिल ज्ञानानंद हाचे सिष्य मी आश्याउ
 ॥ पदेश क्रमाने गुरु प्राप्ति करुन आपणे गुरुचे बंधु मणोन उ
 ॥ भयतां यक त्या पासिना जेना वर तुमचे मनोरथ पुणही
 ॥ तिल आसें सांगितले या गुरु रत्न वर श्री गंगा माहा राजा
 ॥ णि आयकिले आहे ति ॥ आय

॥ श्रीपति विधिसनकादिक नारद तो व्यास योगि शुक्र तार ॥
 ॥ पुर्णानंद ज्ञानानंद आश्रित राय सिधराज गुरु ॥ १ ॥
 ॥ ते राय जिचे वाक्य श्रवण करुन श्री गुरु त्यां निरोप घेउन लागले
 ॥ चतुर्धन निघोन श्री कासिंसे श्री यउन श्री अद्वैतानंद स्वामीण
 ॥ सिंजाउन वेदांत शास्त्राध्ययन करुन सिद्धि पंचदसि मणोन ग्रं
 ॥ थ आहे त्यास प्रारंभ केला आणि त्याचे दोन पाठ जाल्या वर नि

(७)

॥ सरेगाठास तिसरेदिवसिं श्रीगुरुनि श्रीस्वामिस आषण
॥ पाठसांगता परंतु याचा अनुभव कसा आसा प्रश्न केला
॥ वर श्रीस्वामि नितु आस आध्ययन करावयाचे आहे किंवा
॥ अनुभव घ्यावयाचा आहे विचारिले वर श्रीगुरुयाणि आ
॥ आस आध्ययना विगरजना हिं अनुभव जाळा पाहिजे
॥ जो न उत्तर केले नंतर श्रीस्वामियाणि नरतु आस अनुभव
॥ पाहिजे तर पुस्तक बाधुन ठेवा चाणि मिसागेन या प्रमाणे
॥ यकाग्रचित्तें करून येकांत त्या निवसेन विचार करून
॥ अनुभव पाहावा आसे सांगितला वर श्रीगुरुयाणि आ
॥ गलेच पुस्तक बाधुन श्रीस्वामि पण्डे उ नमस्कार केला
॥ आणिते दुखने सांगितले या प्रमाणे येकांत त्या नियका
॥ ग्रचित्तें करून विचार करून अनुभव घेऊं लागले तो पंध
॥ रादिवसांत सप्त महि होउन चितकळा पात जाति मग आ
॥ भ्यासाचें हाटय हावें हणोन पुढे होन वेष तेथे राहून आभ्या
॥ सकेला इति कथा त श्री आढे तानंद स्वामिस माधिस जाले म
॥ ग श्रीगुरुयाणि ज्यास्त व आवतारधारण केला ते संसार समझ
॥ त बुडत जडमुढ न नतारावेत मुणोन दक्षिण देशांत तुळजापुरा
॥ स आगमन केले तेथे आसा चमत्कार जाळा की ज्याच्याने आस

॥ रण जाळे का आसा कोणियक आसण होता तो पारण नेग्रस्त
 ॥ होउन श्रीगुरु सरारण आवासास श्रीसत्सितिवे आनुष्ठान
 ॥ सांगितले या आसणाने आज्ञे प्रमाणे ते आनुष्ठान कृतांचे पार
 ॥ णाचे वेधे तुन मोड का होउन त्याणे श्रीगुरुचे पुजन केले नंत
 ॥ रनिरपा धिस्थक पाहुन तेथे आन संध्यादि आभ्यासास राह
 ॥ वे आसे श्रीगुरुच्या चिंतात येउन निरुपद्रव स्थक शोधित शो
 ॥ धित निघोळे आणि कुरवट शोनासुन पारको शावर आस
 ॥ णास आग्रहार दिले छे श्रीकृष्ण तटिके केनर सिंपुर लोणेन
 ॥ क्षेन्न आहे तेथे नुयासत शोड शानु जनर सिंघ देव स्वयं भुजा
 ॥ हे याचे पुर्विचे उत्सव तेथे आसत किंते धिष्ठ श्रीकृष्ण बाडे
 ॥ हात श्रीनर सिंघ व के रावराज व सिंघ के देवि आराति नमुनि हो
 ॥ त्या त्याचे ईच्छेस आपण प्रमाण कें आसे आले ते हा त्यासि आ
 ॥ तिल कोणीत पस्वी आसण यास होन तिन वेळ दृष्टेन जा
 ॥ ला कीया डो हात निवर्ग आहोत आसा सबाहेर काटा वें
 ॥ ते हा त्या आसणाने येवज्या डो हात तुमि कोठे आहांत स
 ॥ पुन समजावे आसा प्रभ के काते हा सर्व डो हात कडव्या
 ॥ च्या पेड्या आ पुन पाण्या वरटा का आसण जे तेथे कड
 ॥ या पेडुन उवा का निघोन तेथे आसिं आहे आसे जा पुन
 ॥ आसास काटणे सव तेथे पुडा वेसण जे आसि तुम वेहा

॥ तासला गुन प्रगट होतो आसि आज्ञा जात्यावरन त्या ब्राह्मणा
 ॥ ने आज्ञा नरपये लके त्यावर त्या ओहातु नतीन मुर्तिनिघाव्या
 ॥ त्यापैकीं श्री कृष्ण पति कृष्ण तांबवें गावांत श्री केशव राज्या
 ॥ चिस्थापना के लि व तेथेच नहि कि नोर स श्री पिपका दे विचिस्त्रा
 ॥ पना करुन नर सिंपुरिं स्पृहा दि भये करुन गुहेत श्री नर सिंहा
 ॥ चिस्थापना के लि ति मु ति शौ उ श भु जा चि ओ हे ति चे ध्या न

॥ उध्व भ्यां चो न ना लं न ह नु दर म रिं स्वे व र डी च वि भ्र ङा णं च
 ॥ पं कर भ्यां क म त म पि ग दौ पा रा म लं कु री च उ र्गे नि लि प्य है लं
 ॥ त दु दर कु ह रं र यं तं च रो भं रि क्ता ला व मं तं उ व र स म र भ ये
 ॥ दु य सिं हं ॥ १ ॥

॥ आराध्या नाच्चा देव आ स थोर निर न ह व स्य क भान सं धे स योग
 ॥ आसें जांतः क र्ण त आ णे न ते थिल वा स ण चे आ नु म ते ते थे च भु या
 ॥ रा तरा रु न भान सं धे स थोर भ क र्ण त आ स थोर निर न ह व स्य क भान सं धे स योग
 ॥ कीं सु य रिया पु वि भ्रा स्य मु ह ति नि ण जे सा हा च र कारा भि स भा
 ॥ न करु न नि ल्य क र्म सं ध्या दि स र्व आ च र ण करु न नंतर म हर रा
 ॥ निर्म व र्ण ध्या न स्य व सां वै ठ प रां त थो डे से श रि र र क्ष ण धुं तै ला
 ॥ ह्या चे पि ठ गु ळा ब रो ब र किं वा उ द का ब रो ब र भ क्ष ण करा वें
 ॥ ते पि ठ आ ठ दि व सा नि ये क दि व स गां वा त जा उ न रू प ण निं द
 ॥ का छि दि का चे र ह व र्ज न करु न चां ग ले नि य म सं प भ्रा स ण आ
 ॥ स त्ति ल त्या च्या र हां त भि क्षा मा गु न आ गु न ठ वि ले ले आ गि ते थे

- ॥ श्रीगुरुसर्वजनभटजिबावागुणगलेआसेतेकांहीदि
 ॥ वसतेथेआनुएनकरितआसतांआसेचमकारजालेकिंश्री
 ॥ गुरुध्यानस्तबसलेआसतांआस्यकिमोराकउकडाकसुनविधु
 ॥ लतापडलिपरंतुतियासस्यशनिंकरिंतांतेस्यककोडुननिधुनेगे
 ॥ लिआसतांश्रीगुरुचेध्यानविसर्जनजालेनाहिंपुटेकाहिंदिवसा
 ॥ निआणसिंश्रीगुरुनिद्रिआसतांआस्यगुणविरदिव्याचि
 ॥ काजकिवस्त्रावरपडलियाकाजकिनेआंगाबाहेरिलेसर्वकसे
 ॥ दग्धकेलिपरंतुआग्निनेआचेआंगासस्यशुभोकेलानाहिं
 ॥ हेपाकुरुदुसरेदिवसिंननासआतिआश्रितहोउनहेकोफिसि
 ॥ धपुरुषआसिसवीचिआसिनादि॥ पुटेतेथेचआणसि
 ॥ काहिंदिवसश्रीगुरुचित्तितनानसंध्याचालेआसतां
 ॥ कोणयेकेदिवसिंआसचमकारजालेकीश्रीगुरुदोनपहंर
 ॥ श्रीकृष्णसमाध्यानिंकरुत्यश्रानदिकणसिवातआसतांको
 ॥ गियेकआखणआपलेश्रीसहितयेउनश्रीगुरुससासंगगणि
 ॥ पातकरुनहातेजोडुनहिमाजिरिअनिलभोजनसमईमुली
 ॥ तपडलिप्रणेनश्रीपटविजाउनयेकवर्षपर्यंतआसितभयतानि
 ॥ श्रीविठ्ठलविशेवाकेलितेकांसासेस्वमातविठ्ठलानेयेउनवा
 ॥ शाकेलिंकिंकोळेनरुतिपुरासश्रीनठजिबावागुणोनससु
 ॥ रूपआहेतयापासितुंजाखणजेतेतुस्याबायकाचिव्याधि

- ॥ निवारण करतिल त्यावरून येथे आपले चरण सन्निधासाठी
- ॥ प्राप्त जाले ह्या रारंगत माझ्या स्त्रिचि व्याधि आतां लव
- ॥ कर वरि करा विसृणोन प्रार्थना केल्या वरि श्रीगुरुनि मा ब्रह्म
- ॥ न पत्नीने वारा व वृषी कीर्णिये कर्मासुणाने वाजरिचे पि
- ॥ ठव कोव किवागी आणुन देउन हिंसि जउन मळा भोजन प
- ॥ ठावे आसे सांगितले आसतां ईगैते नद्या लतां आपले प
- ॥ तिल दुसरे आस भोजनास पातले तो ब्राह्मण त्या आसे
- ॥ नेई जळा जगळा आहे तो आज पासुन सत वेदिव सिं येथे ये
- ॥ नार आसे आतर सक्षपणे जाणे न दुसिं ओठ दिव स येथे रा
- ॥ होवे श्रीसक्ते मनु मना नैरु सु दुर्ग करि क आसि आता
- ॥ करु नुठे न येतले तो सात वेदिव सिं याई बाल यांत का
- ॥ हिं ब्राह्मण वसि स आले मग तो गुरुनि पेट रीडुन आले त्या
- ॥ ब्राह्मणास बोलाउन हे येथे दे बाल यांत राहव यास जे वा
- ॥ श्रण आले आहेत त्यापै किं ज्या ब्राह्मणास आवडत आसे ल
- ॥ त्या येकास वाजोरिचि भाकरिव कोवल्या वांग्या चि भाजी
- ॥ करुन पोट भर भोजनास घाला विसृणोन आता के लिला
- ॥ प्रमोषे त्या ब्राह्मणाने आले त्या ब्राह्मणां द शोध करुन ज्या
- ॥ सति भाजि भाकरि मित्रि कर होविलास भोजनास

- ॥ ओलाउनति भाजिव भा करि वाट लिने कां भोजन समई तो भ्रातृ
 ॥ त्या उभयतां स्त्रि पुरषास आपले पुर्वि चरित मी पुर्वि पुण्यास जात
 ॥ सतां निरातटि च्या येकांगं विक्षुधे ने येकांगं व्याकुल होउन हेच पि
 ॥ ठ व हिंच को वळि वांगि घेउन येका भ्रातृणाचे घरास जाउन योचि
 ॥ भा करिव भाजि मला करुन घावा विक्षुणो न संगित ले आसतां त्या
 ॥ भ्रातृ न पत्नि ने माझ आभय न वाटितां दुसरे आभ आपले घरा
 ॥ तिल वाटिले त्या दिवसा पातुन मी आभ भक्षवे आसि मासि वास
 ॥ नाराहि लि हो ति आसे संगित ले आणि आतां हे आभ रवा तांच समा
 ॥ धान वाटले हे भ्रातृ गवळ्या भ्रातृणा स्त्रि ने एक ताच त्यास जोत
 ॥ सिंहा र तांत सांग तांते गंव मासा त्याच नाव विरवा ले वति स्त्री हि
 ॥ मिच तुमिं सांग तां आसि गोष्ट वा राव त्रि पुर्वि जातिले हो ति खरि हे म
 ॥ ला आतां स्मरे ते आसतां संगित ले ति परस्पर भाषणे श्रवण करुन त्या
 ॥ उभयतां स्त्रि पुरषास व भ्रातृणास जाति आश्वय जाले आणि त्या
 ॥ दिवसि ति भ्रातृणा स्त्रि शुश्रूषि वर येउन भोजन करिति जालि नेतर
 ॥ त्या भ्रातृणा सहित उभयतां श्री गुरु चरण स भी धानियेउन जाले ला
 ॥ सर्व र तांत विदित केला हे श्रवण करुन स भिध स्थित जना निनव
 ॥ ल केले तो भ्रातृणा मार्ग सिंजाला आणि स्त्री पुरष आज्ञेन रूप का
 ॥ हि दिवस सेवा करुन आणखि भ्रातृणा भोजन करुन आनंद युक्त आ
 ॥ पले घरास गेले ॥ २ ॥ श्री गुरु नर सिं पुर मुका मिच का हि दि
 ॥ वस श्रान संध्या करित राहिले आसतां का हि दिवसा नि ते धि

॥ लव्यासाचि पलिसो भाग्यवति राधा बाईसुगोन होविति ने श्री
 ॥ गुरुचि बहु तसे या के लिते हाते ये के समई प्रसन्न चि न होउन ति
 ॥ जजा जे ईष्ट आसे लें या समई माग श्रीसुखे निमदेई ल आसे जा
 ॥ ज्ञापिलें ते श्रवण करिता च ल्यास मई ति ने मो व्या हा वनि माक्षप
 ॥ तिबपुत्र आसतां ल्याचे समक्ष मला सुयुया बा आसे मागी तले ते
 ॥ हा तिज लपुत्र जाले छान दूता परंतु श्रीगुरुनि तभा सुखे न वर
 ॥ प्रदान दिले ॥ ॥ पुढे काहि दिवसानि आसे न वल जा
 ॥ लोकिं श्रीपत भटसुगोन ते पिल मुरारि भट व्यासाचा भावा होत तो
 ॥ श्रीरामेश्वरास जात आसतां मागि को ये के गविं ये का घरांतरां
 ॥ वस्ती सराहि ल्याघरचा माळ मरुत मुराक्षसी जाळा होता तो ल्या
 ॥ सलगोन तो लमकाळ ति ल्यासार का वागत आसे ल्यास ल्याचे मा
 ॥ तुक व्यास येउन श्रीगुरुसमिप येउन आगदि श्री तिष्ट जाळा यास
 ॥ चांगले कर्णे करितां वैधना न विषया सरिसुधा बहु त उपाय केले
 ॥ परंतु ल्यातिल येक हि उपाय बरे दृष्ट्या ससकळ ना हि सुगोन यास
 ॥ याच रणापासिं जाणिला आहे आतां यास या विडे तुन मुक्त करावें जा
 ॥ सिविनंति के ल्यावरून श्रीगुरुनि ल्यास मंधासतुं कोठि तरा हणा
 ॥ रकोण आहे सया अश्रुणाचे आंगंतरा कुन यथयाचे हाळ कां कर
 ॥ तो ससुगोन प्रश्न केला नंतर ल्यास मंधाने हात जोडुन श्रीरक्षणे देश
 ॥ तरा हाणार येकरा आर्य सुगोन आसण आसतां द्रव्याचनी वाचुन दु
 ॥ सरे काहिंच कसे केले नाहि ते द्रव्यांचे हाजार रूपे निळउन आपले

॥ घरि पुरनठे बिले पुनू ते हुड कित आसतां मासे द्रव्य मला साप
 ॥ डेना वदु सरिया सहि सापडे नाईत क्यंत मी मरण पावोन त्या द्रव्या
 ॥ च्या आसेने मंत्र तंत्र श्रुति शास्त्र शाता आसतां हि समंध जालो आ
 ॥ सतिन हा जार वंषे जालिं आद्या पित्या घराचि जांगमी सोडलि
 ॥ नाहि त्या माझ्या घरांत हा भ्रातृपण येउन वसति सराहिला तें काया
 ॥ चे आंगात मी संचार केला मरणे या योगाने मजला तिथिया आहे
 ॥ उनवेवय हि हिंसित पडतिल त्या आशेने या सधरिले आसे आ
 ॥ पले दत्त तो समंध कथन करित आहे ईत क्यंत तेथे कोणी येक मां
 ॥ भिक भ्रातृपण शरभे देव ते च्या मंत्राने विभुति आभि मंत्रण करून
 ॥ त्या समंधाचे आंग करुन कलागत त्या वेळेस त्या भ्रातृपणास
 ॥ तो समंध मेष्ट्या रागितो लोला कि ओर मुखाडि गाच मोठिक म
 ॥ णाचा डोळ मिरवित मा त्या आंगावर विभुतिक शास्त्र वगळितो
 ॥ स ओर या शरभ मंत्राने प्रकाराने लोला ते विन जावगत आहेत
 ॥ ते आधितुं मासे तिथ्या व करुन पाप करुन घेतो पावतो तुसे य
 ॥ कच मंत्र रूप धन व्यर्थ खर्च करुन मजसारखा निधन होउन को
 ॥ स ओर मिकितियेक समंध बोळविणार व काढणार त्या मजव
 ॥ र आश्रयणाने तुं मे आभि मंत्रित विभुति राकितो सजर श्रीगुरु
 ॥ आशा होईल तरितु से थोर थोर मंत्र कितेक आहेत ते बाहेर का
 ॥ टिन आसे उभयतांचे भ्रातृपण होत आहे ईत क्यंत श्रीगुरुनित्या
 ॥ समंधास त्या भ्रातृपणासिंतु से बोळण्याचे कारण नाहि तुंगतिके
 ॥ हावेणार बोळणोन विचारि त्यावर समंध याणे मजला इति

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com